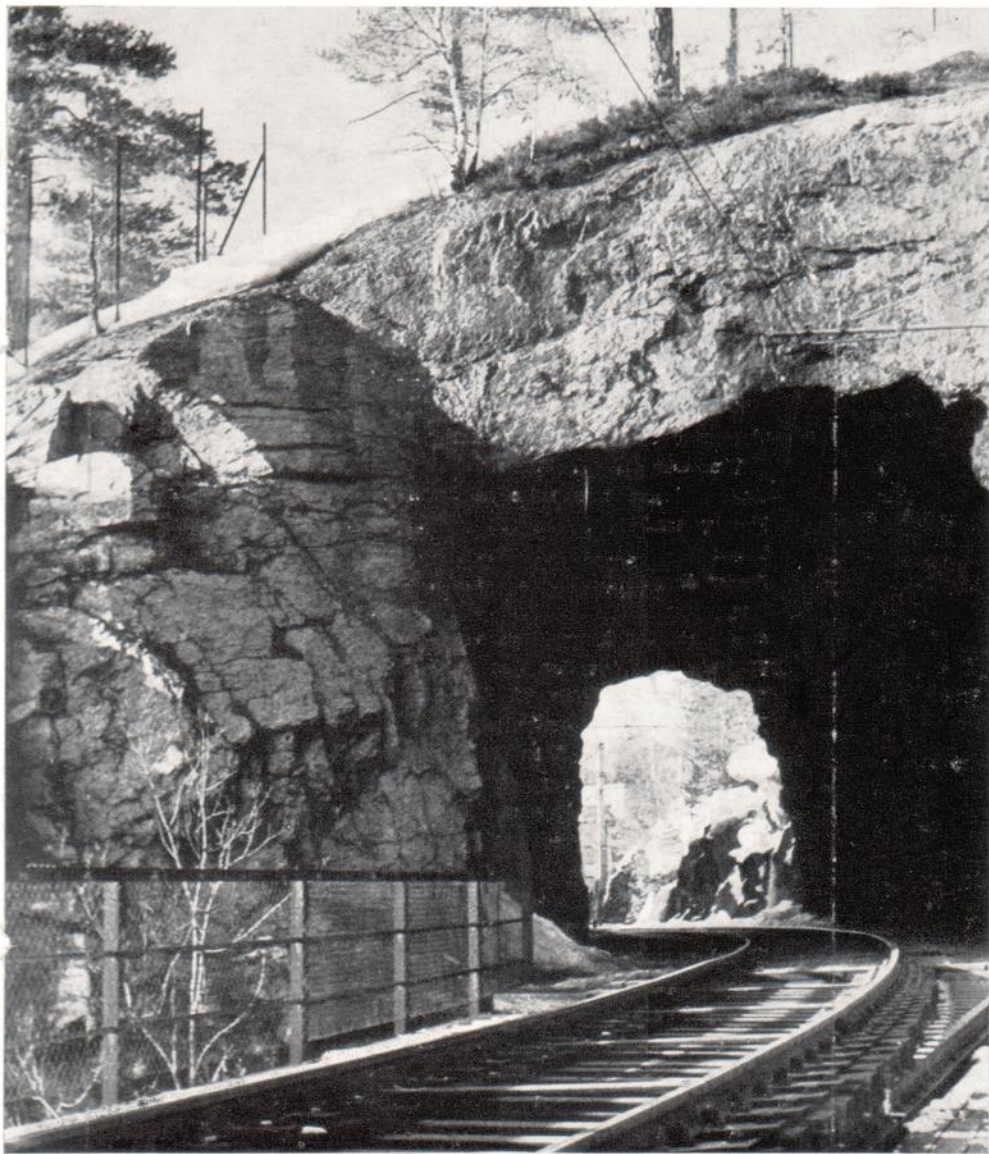




HUNSFOS POSTEN



NR. 3 1958 10. ÅRG.



INNHOOLD

Stadig skarpere konkurranse. — Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Teamwork må til —. Intervju med direktør Lindseth	« 2
Bedriftslaget har ikke innfridd	« 2
Farlig trafikk	« 2
Takk	« 3
Dødsfall	« 3
Byggelån	« 3
Om fotball i 38 graders varme —	« 4
Kaffetørsten i orden hos pensjonistene	« 5
Uhyggelig hendelse på Hunsfos	« 6
Hilsen fra Arne Andersen	« 6
VOPA ikke gode å ta knekken på	« 7
Trygve Tønnessen runder 60-års-milepelen ..	« 8
Vi gratulerer med de runde år	« 9
Kjente Hunsfos-familier: NORDAL	« 10
Veteraner som takker av	« 11
Fest på Hunsfosheimen med utdeling av For- bundsnaaler og medaljer	« 12
Froskemennene gjør nytte for seg	« 13
Amerikanerne har grunn til å skryte	« 14
Besøk hos selvbygger. (Sigurd Gundersen) ..	« 15
Hørt på Hunsfos	« 15
Tyttebærtur i Hunsfos-regi	« 16
Målscorerstatistikken	« 17
Idrett i gamle dager	« 17
Løst og fast fra Hunsfos	« 18
Om fiske og fiskelykke	« 18
Om fiske og fiskelykke	« 19
Sangkoret tar til med prøvene igjen	« 20
Små smil	« 20

*

Forsidebildet viser tunnelen på jernbanesporet ned til
Hunsfos Fabrikker. Det er tatt av praktikant
Klaus Praefcke.

Stadig skarpere konkurranse

*S*å er da igjen en sommer gått og selv om den fra værrets side ikke var hva enhver av oss hadde sett frem til, håper jeg at alle likevel har fått velfortjent hvile og avkobling i sin ferie, slik at man kan være godt rustet til ny innsats.

*

*U*i har i sommerens løp fått avviklet en rekke av de arbeider som var planlagt med tanke på kvalitetsforbedringer. Det største og viktigste løft var ombyggingen av maskin 1 og denne maskins kalender. Jeg vil gjerne her gi min kompliment til alle dem som medvirket til at dette store arbeide ble utført innenfor rammen av den tidsfrist som var satt. Flere andre store nyanlegg er også satt i arbeid i sommer, bl. a. valesliperiet og elektro-fyrhuset. Vi ser frem til at disse skal bli ferdige, for dette vil jo bety øket konkurranseevne for vår fabrikk.

*G*jennom de siste par år har vi i stadig sterkere grad fått føle utviklingen henimot det «kjøpers marked» som i dag er et faktum. Det er også å frykte at vanskelighetene blir større i tiden som ligger foran oss enn hittil. Når det gjelder de produkter vi lager, blir konkurransen større og større, tjenesten mindre og mindre. Innskrenkninger i produksjonen hører til dagens orden. Heldigvis har vi på Hunsfos hittil vært forskånet for det siste, men vi har ingen garanti for hvor lenge våre maskiner kan kjøre fullt. Om vi ønsker at vår fabrikk fortsatt skal kunne holde full produksjon, og det gjør vi vel alle, må vi regne med at våre evner til å kunne fremstille produkter som kvalitetsmessig og prismessig er konkurransedyktige, vil bli stillet på en hård prøve.

Hunsfos, 13. september 1958.

GUNNAR BORGEN

Teamwork må til om det skal bli resultater av det

Direktør Lindseth håper på godt samarbeid



Hunsfos Fabrikkers nye tekniske direktør, sivilingeniør Rolv Lindseth, tiltrådte stillingen mandag 15. september.

Direktør Lindseth er født i Hof i Vestfold 12/4 1921. Han ble utdannet fra maskinlinjen ved Norges Tekniske Høyskole i 1946 og virket et års tid i Norsk Dampkjelforening, før han i 1947 kom som driftsassistent til Saugbruksforeningen. Her ble han i 1953 forfremmet til bestyrer og overingeniør ved papirfabrikken.

— Jeg kjenner da Hunsfos endel fra før, sier han i en samtale med «Hunsfosposten». — Jeg var her en tur i 1948 eller —49, og bare siden da er det skjedd store forandringer, ser jeg. Bedriften er jo kjent for å ha nyttet høykonjunkturen etter krigen godt, og er den norske fabrikk som har montert desidert flest nye papirmaskiner. Hunsfos' draw back er jo beliggenheten og tømmerdekningen. Tømmeret må hentes langt borte fra, delvis utenlands. Det behøver selvsagt ikke bety noen fordyrelse, men kan bli det. Veien er også relativt lang til de innenlandske hovedavtakere av fabrikkens produkter. Det betinger at en må fortsette den linjen Huns-

fos har slått inn på ved å lage kvaliteter som gir relativt høy pris, og hvorved en får mye ut av råstoffet. Det betinger også at Hunsfos må legge seg ekstra i selen, hvis fabrikkens skal kunne følge med i den voldsomme utviklingen og klare å holde full drift i den skjerpede konkurransen, når konjunkturerne går en i mot. Som et personlig ønske ved tiltredelsen vil jeg uttale håp om å få et godt forhold til alle som er ansatt ved bedriften. Såvel funksjonærer som arbeidere må føle seg som et team. Det er uhyre viktig, hvis vi i det lange løp skal nå de resultater og derigjennom de for-

delers for hver enkelt, som vi ved felles anstrengelser har muligheter for å nå, uttaler direktør Lindseth til slutt.

Bedriftslaget har ikke innfridd

Er ramlet et stykke ned på tabellen

Bedriftslaget i fotball har ikke innfridd de store forhåpninger som ble satt til laget etter den sterke åpningen på forsommeren. Det begynte så glimrende med 4 seire og 2 uavgjorte i de første 6 kampene. Laget lå en tid på en sikker annenplass med 11—0 som målvote. — Fortsettelsen har ikke vært like god. Hunsfos ligger heldigvis fremdeles i den riktige enden av tabellen, men er dumpet noen plasser ned. Pr. 17/9 har laget spilt 11 kamper hvorav 5 er vunnet, 3 spilt uavgjort og 3 tapt. Målvoten er 24—12 og i poeng blir det 13.

Det gir 5. plass i serien — foreløbig. Siden siste nummer av «Hunsfosposten» ser kamplisten slik ut:

0—0 mot Politiet, 1—2 tap for Fiskaa, 1—3 tap for Lærerne, 5—1 seier over Havne- og Transport og 0—1 tap for Kristiansands mek. Verksted.



Farlig trafikk

Ovenstående situasjon er slett ikke laget. Den viser bare ett av de mange daglige tilfeller av ulovlig kjøring over gangbroen, til tross for de svære skiltene på begge sider som tydelig understreker at all gjennomkjøring er strengt forbudt. Vi går i fare, hvor vi går, sier fotgjengerne som ber om at noe effektivt må bli gjort for å få satt en stopper for den farlige trafikken. — Fotografen påstår endog at øvrighetspersoner på knallert benytter denne snarveien, så da kan en kanskje ikke vente bedre av vanlige dødelige. Det var like før han knipset vedkommende, idet denne kjørte over broen.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2902, 1060
app. 25 eller 1062)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Odd Arstad

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
25. september.

TAKK!

Gjennom «Hunfosposten» vil jeg bringe min hjerteligste takk for den oppmerksomhet arbeidskameratene og Hunfos Fabrikker viste meg under min sykdom.

Lauritz Andersen.



I vår omtale av Grundetjernfamilien i forrige nummer skrev vi også om Tellef Grundetjern. Ingen som leste «Hunfosposten» ante vel at han skulle bli revet bort så fort. Han døde 10. juli, nær 61 år gammel. — Tellef Grundetjern ble gravlagt på Vennesla kirkegård onsdag 16. juli. — Kirken var fylt av en stor sørgeskare, da høytideligheten ble innledet med tonene av «Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred». Sokneprest Norgaard forrettet og talte ut fra Lukas 10, 41—42. Det ble lagt ned kranser fra familien, Vennesla Indremisjon, arbeidskameratene i sliperiet, Hunfos Arbeiderforening og Hunfos Fabrikker. I minnetalene ble det tegnet et vakkert bilde av en pliktoppfylgende og avholdt arbeidskamerat som virket ved bedriften i nærmere 46 år. Vi lyser fred over hans minne.

BYGGELÅN

Som det vil være kjent for de fleste har boligsituasjonen i Vennesla i årene etter krigen vært meget vanskelig. Dette skyldes ikke minst utvidelsene ved vår bedrift. For å fremme boligbyggingen i bygda besluttet bedriftsledelsen i 1947 å yte hjelp til de ansatte som bygger hus. Denne hjelpen fikk form av et rente- og avdragsfritt lån, det såkalte byggelån. — Siden man tok opp denne virksomheten har bedriften ydet lån for tilsammen ca. kr. 650,000.00.

Regelen var tidligere den at lånet ble ettergitt i sin helhet 10 år etter at det ble innvilget, hvis låntakeren fortsatt var i vår tjeneste. Sluttet han før det var gått 10 år måtte hele lånet innbetales. Dette har man av forskjellige grunner funnet det riktig å forandre, slik at lånet heretter blir skrevet ned med 10 % pr. år, hvilket ikke minst innebærer en skattemessig fordel for låntakerne. De regler som gjelder for byggelånet er forøvrig følgende:

1. Låntakeren må ha vært ansatt i fabrikkens tjeneste i minst 1 år, og må ved sin innsats og oppfør-

sel på arbeidsplassen og forøvrig ha gjort seg fortjent til lånet.

2. Lånet bevilges bare til oppføring av nye boligbygg i Vennesla kommune eller nærmest tilgrensende distrikter.

3. Før lånet utstedes må låntakeren forevise skjøte på tomten, eller annet bevis på at tomten er betalt, alternativt bygselsbevis hvis det dreier seg om leiet grunn.

4. Lånet lyder på kr. 3,000.00. Så lenge låntakeren fortsetter i vår tjeneste er lånet rente- og avdragsfritt, og nedskrives med 10 % pr. år. Etter 10 år vil det således være ettergitt i sin helhet. Dersom låntakeren fratrer sin stilling ved vår bedrift før det er gått 10 år etter at lånet ble innvilget skal restgjelden innbetales straks. I tilfelle av låntakerens død ettergis restgjelden i sin helhet.

5. Det kan kun gis ett lån til en og samme bygning.

6. Ved overgangen til den nye ordning nedskrives gamle lån straks til det beløp de ville ha lydt på dersom regelen om 10 % årlig nedskrivning hadde vært gjeldende fra lånekontraktens ikrafttreden. Restgjelden nedskrives for fremtiden med 10 % årlig av det opprinnelige lånebeløp.



Hunfos Fabrikker hadde i sommer besøk av en flokk nordisk idrettsungdom som gjerne ville se hvordan papir fremstilles. Det var deltakerne i en leir Kristiansand kommune arrangerte for gutter og piker fra vennskapsbyene Hjørring i Danmark, Trollhättan i Sverige og Kerava i Finland.

Her ser vi flokken foran vakten med omviseren, ingeniør Kildebo, midt blant dem.



Vår idrettsprofil denne gang — Birger Fjeldstad — har ført en omtumlet tilværelse som idrettsmann, idet han kan skilte med at han har dyrket sin idrett, fotballen, såvel innen- som utenlands. Det er ikke mange årene siden Fjeldstad som centerforward på Donn gjorde det utrygt for mangt et forsvar, under krigen var han med i leken om lærkullen borte i Skottland, og fra 1946 og 3 sesonger fremover utøvet han sin idrett under langt fjernere himmelstrøk, nemlig i Hongkong.

I dag er han gått over i old boys' rekker og følger bare med på avstand. Han ødela ryggen i Hongkong og har siden måttet ta det roligere.

Men det er med Fjeldstad som med de fleste som har stiftet bekjentskap med den magiske lærkullen, det er vanskelig å gi slipp på den.

Birger Fjeldstad var i sine helt unge år medlem av Geithus, hvor han spilte på lagene opp igjen og hoppet på ski. Foruten at han var med og tok diverse kretsmeisterskap i fotball, viste han seg også som en habil skiløper og startet bl. a. for Vennesla Idrettslag i kombinert renn ved norgesmeisterskapet som Oddersjaa arrangerte i 1939. Samme år begynte han å spille fotball for Donn og var med på A-laget til krigen satte en stopper for all idrettslig aktivitet her til lands. I 1945 var han på plass igjen, selv om miliærlivet ikke hadde gitt noen anledning til fotballtrening.

— Jeg husker vi spilte en 1. rundekamp i Arendal i solsteik en het sommersøndag, forteller han. — Det var en ren lidelse å fullføre kampen så helt uten kondisjon som jeg var. Vi slo oss imidlertid igjen-

Om fotball i 38 graders varme og på sørlandske baner

BIRGER FJELDSTAD HAR LAGT OPP, MEN KAN LIKEVEL IKKE GI SLIPP PÅ LÆRKULEN

nom, men jeg var like groggy i 2. rundekampen mot Start. Jeg hadde faktisk ikke rørt en fotball siden 1942, da vi spilte litt i Skottland, og uten trening går det ikke. Dertil er fotballspillet en alt for krevende sport.

I 1946 satte Fjeldstad kurs for Hongkong, hvor han sluttet seg til Hongkong Footballclub og spilte vekselvis c.f., y. v. og back i løpet av 3 sesonger. I denne tiden representerte han også Hongkong bylag. Laget besto bl. a. av portugisere og noen engelskmenn. Treningen begynte i august i 36—38 graders Celsius, så det var sagtens temperert nok, men han tålte varmen ganske bra.

— Vi trente mye mer variert enn her hjemme. Medisinball ble mye brukt, ellers var det gymnastikk og hurtighetstrening ut i fra det at grunnlaget for all idrett er skikkelig kondisjon. Vi spilte mange kamper, både mot lag fra Saigon, fransk Indo China, Manilla og Shanghai. Kineserne var for øvrig best i ligaen der nede, men så var de også profesjonelle. En mangemillionæreide faktisk klubben deres. Han hadde som hobby å understøtte dis-

se lagene, så «proffene» var godt betalte. Det hendte seg for øvrig at far og sønn spilte på samme lag.

— Hvordan var publikumsinteressen?

— Kineserne er fabelaktig interessert i fotball og sterke patrioter. På de store kampene var det vanlig med 12,000 tilskuere. Vi fikk for øvrig også godtgjørelse når vi spilte på representasjonslag. Det vanket gjerne 5 dollars pr. spiller. Siste året jeg spilte i Hongkong var jeg forresten kaptein på laget, faktisk den eneste ikke britiske som hadde fått det ærefulle verv på 60 år. Siden jeg dro i 1949 har ingen nordmann spilt på Hongkong-laget.

— Din mening om fotballen på disse kanter?

— Det er jo synd at en ikke har hatt bedre fotballag enn tilfellet er i en så stor bygd som Vennesla. Tenk bare på småstedene østpå, hvor det ene storlaget gror opp etter det andre. Nu må det imidlertid tilføyes at Vindbjart i sommer har spilt godt, og vi får bare håpe at interessen holder, og helst øker. Og Kr.sand burde jo absolutt hatt en klubb i vår øverste serie. Byklubbene

— Fortsettes side 11.



Hongkong-laget Birger Fjeldstad spilte på. — Fjeldstad sees knestående nr. 2 fra høyre.

Kaffetørsten i orden hos pensjonistene

Små glimt fra nok en vellykket pensjonistfest



Gunnar Hammen, Anders Andersen (Støa), Ole Magnussen og Ole Knudsen slapper av mellom måltidene.

Den hyggelige praten fortsatte etter middagen ute i frisk luft, og man opparbeidet etter hvert en voldsom kaffetørst, som det måtte atskillige kopper til for å slukke. Dette ble det imidlertid en råd med, for som så mange ganger før viste det seg at Kaffelars har uanedede dybder.

I det varme og fine været hygget man seg utendørs til — Fortsettes side 13.



Fru Arnhild Gundersen underholder.

der middagen talte direktør Knobel med varme ord til sine gamle medarbeidere. Ved bordet fant man ellers snart den hyggelige og lune tonen som preger samværet mellom pensjonistene våre når de samles til fest.



Sofie Bårdsen og Johan Hagman hygget i samtale.

Værgudene viste seg fra sin aller beste side da pensjonistene hadde satt hverandre stevne til den årlige festen på Hunsfosheimen den 6. september. — Det var strålende sol, vindstille og varmt som på en høysommerdag.

Også i år hadde de aller fleste funnet anledning til å komme, og det er hyggelig å se at våre tidligere arbeidskamerater i så høy grad slutter opp om arrangementet.

Etter at alle hadde funnet seg en plass ved middagsbordet ble det ønsket velkommen. Un-



Pensjonistene hygget seg ved festlig dekkede bord.

Uhyggelig hendelse på Hunsfos

Tar man en titt på hosstående bilder, er det ubegripelig hvordan de to barna som satt i førerhuset på bilen, slapp fra det med livet, da to jernbanevogner løsnet fra et togsett og rullet rett inn i lastebilen som stod parkert ved enden av sporet inne på fabrikktomta. Ulykken skjedde om kvelden mandag 15. september. Et tog med tomvogner var på vei fra Vikeland stasjon ned sidesporet til Hunsfos Fabrikker, da 2 vogner som neppe kan ha vært skikkelig koblet, gled fra det øvrige togsettet og rullet nedover i full fart. Vognene braste inn i lastebilen som ble smadret mellom godsvognene og buffertene for enden av sporet. 14-årige Harald Eidet og Arnfinn Olsen måtte trekkes frem fra vrakrestene av førerhuset, der de satt festklemt. Merkelig nok var de begge i live. Harald Eidet kom alvorlig til skade, mens Arnfinn Olsen slapp lettere fra det. Begge ble sendt til sykehus så snart man fikk dem løs. Før Harald Eidets vedkommende tok det en halv times tid,



og dr. Otterlei som var tilkalt, måtte gi ham en smertestillende sprøyte, mens man arbeidet med spett for å brette ham løs, der han satt inneklemt mellom motoren og det istykkerslåtte setet. Sjåfør Erkleiv var gått ut av vognen for å løse bakklemmen for å tippe lasset like før ulykken skjedde. Blant dem som opptrådte resolutt og snarrådig for

å hjelpe guttene var reserveformann Rudolf Holberg.

*Hilsen fra
Arne Andersen*

Da jeg ikke har fått anledning til å ta adjø med alle de jeg skulle, vil jeg på denne måte benytte anledningen til å si takk for godt samarbeid til dem jeg har vært i kontakt med på Hunsfos og ønske lykke og fremgang for bedriften.

Arne J. Andersen.

HÅND-VERKTØY

1. Velg det verktøyet som passer for arbeidet — bruk aldri et surrogat.
2. Bruk bare verktøy som er i god stand — aldri verktøy med sprukket eller brukket håndtak, ingen uten håndtak, ingen med skjegget eller brukket hode.
3. Hold verktøy med eggstål skarpt, oppbevar det på et trygt sted når det ikke brukes.
4. Bruk ikke hammer med herdet overflate på et sterkt herdet verktøy, som f. eks. bor, fil eller stanse. Det kan fly splinter.
5. Bruk skrunøkkel som passer til mutteren. Sett åpningen på en stillbar skrunøkkel i samme retning som draget.
6. Bruk aldri skrunøkkel på en maskin som er i gang; stopp maskinen og husk å fjern alt verktøy for den settes i gang igjen.
7. Pass på at tennene i kjeften på rørtenger er skarpe så de ikke glipper.
8. Bruk aldri verktøy slik at du blir skadd om det glipper.



Så fullstendig smadret ble førerhuset på lastebilen. Det er helt uforståelig at de to guttene slapp fra ulykken med livet i behold.

VOPA ikke gode å ta knekken på

Bare 1-1 i returkampen, selv om Hunsfos-laget gikk inn for å vise drammenserne „vinterveien”

Fra et hyggelig besøk av gode idrettsvenner

Som de fleste av fotballentusiastene her på Hunsfos erindrer, hadde vårt bedriftsidrettslag besøk av våre idrettsvenner fra Drammen lørdag den 28. juni. Dette var en dag vi alle hadde sett frem til, da fotballlaget hardnakket var gått inn for å ta revansj på de gode Drammenserne, som vi tapte 3 mål mot 2 for på Gullskogen stadion i fjor.

En må si det var et reisetrett «Vopalag» vi tok imot på Hunsfos utpå ettermiddagen. Laget som også hadde sine koner med på turen, hadde tilbrakt 10-12 timer i buss, og en slik reise er jo svært anstrengende.

Som seg hør og bør, ble det arrangert en rundtur i fabrikk, et tiltak som «Vopaguttene» satte uhyre pris på.

Også i år kom flere av trykkerarbeiderne på Vokspapirfabrikken inn på betydningen av at rullene som blir levert til deres fabrikk får en fast og god opprulling, med gode skjøter. De uttalte blant annet at en dårlig skjøt kunne medføre en produksjonsstans på 3 timer i trykkeri-avdelingen deres. Uttalelsen ble gitt bare som en påminnelse til rul-



Et fulltrimmet VOPA-lag rede til dyst.

lerne her på Hunsfos, for som tidligere nevnt i Hunsfosposten var Hunsfos en av de fabrikkene der de absolutt kunne stole på god opprulling og bra skjøting av papiret. Og så fotballkampen.

Allerede fra avspark skjønte vi straks at guttene våre hadde gått inn for å vise Drammenserne «vinterveien». Allerede etter 10 minutter spill gikk løpperrekken som smurt, og en fin stikkball til «Kokke» ga 1-0 til Hunsfos. Guttene våre slet som helter for å øke forspranget ytterligere, men uten hell. Imidlertid snappet y. v. hos Vopa en ball, han gikk pent gjennom vårt forsvar og scoret.

Resultatet 1-1 må man si er en bra prestasjon mot et så godt lag som I.L. Vopa. Vopa ble i fjor som kjent Drammensmester, Ligamester og Grafisk mester.

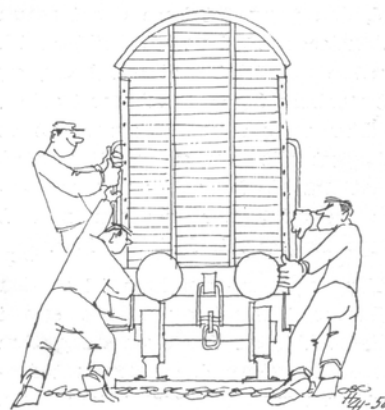
Best på Hunsfos lag denne gang var F. Fredriksen og Elias Omdal.

Utpå kvelden var begge lagene, sammen med sine respektive, samlet til en hyggestund i Velferdslokalet. Det var fra vår bedrifts side bevilget middag m/ øl, som vi vil benytte anledningen til å takke for.

Reiselederen for I. L. Vopa, Thor Hedenstad, takket arrangørene for en vellykket dag, og vår formann, Elias Omdal, ble overrakt en pen vimpel med I. L. Vopas påtegning.

Elias takket til slutt for et godt samarbeid mellom lagene, og til Henry's toner gikk dansen til ut i de små timer.

«Hittegodsavdelingen» ved Hunsfos ble siste måned forøket med et par trebiter og plastikkbånd som er plukket opp i blekeriet.



Vil du ikke, så skal du.



VOPA's kaptein og Elias Omdal hilser på hverandre før kampen.

Trygve Tønnessen runder 60-års milepelen



Avdelingssjef Trygve Tønnessen må i høy grad kunne karakteriseres som en aktiv natur. For en som kommer i kontakt med ham, er det i grunnen vanskelig å gjøre seg fortrolig med at han for lengst har passert livets middagshøyde — og vel så det. Tønnessen ble nemlig 60 år den 16. september og rundet tilsynelatende milepelen i sitt livs form.

Han er en av de funksjonærer som har vært lengst knyttet til Hunsfos, og begynte 11. juli 1926, altså før hovedkontoret flyttet hit ned, den gang det bare var 4 mann på kontoret. Da leverte fabrikkens bl. a. avisepapir til innenlands bruk, og det var bare 3 papirmaskiner i sving. — For oss på kontoret var det et voldsomt slit den gang. Vi var så få at det ble lang dag mange ganger, og det var sagtens nok å henge fingrene i, forteller han.

Trygve Tønnessen kom til verden i Vestre Moland og vokste opp i Lillesand. Hans far døde da gutten var 10 år gammel, og der satt moren igjen med 8 ukonfirmerte barn. Slik situasjonen var, måtte Trygve

tidlig hjelpe til i hjemmet ved å ta småjobber, og da skolen var unngjort, fikk han plass i en bokhandel. Senere begynte han ved Fosbæk Brug, der Venneslamannen G. A. Vennesland var sjef, og 1914 kom han til Kalvild Tresliperi hvor han ble i 12 år til han tok jobb som ekspeditør ved Hunsfos.

Her har han da slått seg til ro og gått opp i sitt arbeid som den nøyaktige og plikttoppfyllende herre han er, noe han mottok samfunnets takk for, ved å bli tildelt Norges Vels medalje ved utdelingen i februar i år.

Men den Tønnessenske aktivitet har opp gjennom årene også andre enn arbeidsherren nydt godt av. Som det overskuddsmenneske han er, har han rukket atskillig, og mange er de foreninger og institusjoner som har trukket veksler på hans arbeidskraft og energi, så mange at det ville være ugjorlig å regne opp alle her. Vi får innskrenke oss til å nevne at han gjorde en betydelig innsats for idretten i Lillesand, der han var formann i idrettslaget og instruktør i turnforeningen. Da han kom til Vennesla startet han turnparti med både dame- og herretropp også her, og han utrettet mye for Vennesla idrettslag, hvis æresmedlem han ble. Da sammenslutningen kom i stand mellom idrettslagene i Vennesla, var Tønnessen med i komiteen som formidlet dette. Også i det politiske liv har Tønnessen fulgt

interessert med. Han har således vært formann i Vennesla Venstrelag og har vært mye benyttet i kommunepolitikken som medlem av skolestyret, skoletilsynet, likningsnemnda, gamlehjemstyret og flyktningnemnda, hvor han ble formann. Han har også vært president i Vennesla Rotaryklubb.

I den senere tid er det særlig de humanitære organisasjoner som har lagt beslag på Tønnessens interesser, spesielt Vanførelaget, hvor han de siste 5 årene har sittet som formann. Han er også formann i rådet for Kongsgårdheimen.

Som den pennføre mann han er, har t. t. ikke unngått å sette spor etter seg på dette felt. Han ble således gitt i oppdrag å skrive idrettslagets jubileumshistorie, han er opphavsmann både til Lillesands- og Vennesla-sangen, og hans merke vil være vel kjent både fra «Hunsfosposten» og «Fædrelandsvennen»s spalter. I sistnevnte avis var han gjennom flere år en aktpågivende og solid korrespondent.

«Hunsfos-posten» hilser post festum og håper at t. t. ennå i mange år fremover må få anledning til å gjøre en innsats på de mange felter som opptar hans interesse.

50 år

Thoralf Andr. Rønning i renseriet blir 50 år 20. oktober. Han begynte ved fabrikkens 3. mai i fjor.

Det meldes fra laboratoriet at Kjell Landsverk er blitt far til tvillinger, 2 gutter. Vi slutter oss til gratulantene.

Det første spadestikket tas på den nye Brannstasjonen. Vi ser Oskar Bjorå (t. v.) og Guttorm Eriksen i aktivitet. Siden bildet ble tatt, er man kommet ganske langt i arbeidet.





80 år



Pensjonist H. P. Jensen fylte 80 år 15. september. Han er dansk av fødsel og arbeidet ved Magle Mølle til han i 1915 dro til Norge og begynte som maskinfører ved Hunsfos. Fra 1918 og til han sluttet i 1948 var han formann. Sammen med 3 av sønnene, Willy, Henry og Engly ble han i 1952 dekorert med Norges Vel's medalje. Vi sender ham en forsinket fødselsdagshilsen.

75 år



Richard Fossheim fyller 75 år 27/10.

Han begynte ved Hunsfos 15. februar 1898 og sluttet 27. september 1956 etter over 58 års tjeneste, hvorav den lengste tid som snekker. — Han innehar både Norges Vels og Kongens fortjenstmedalje. I 1906 var han med og stiftet Hunsfos Arbeiderforening og for sitt lange medlemskap fikk han i sin tid forbundsnålen. Musikalsk som Fossheim er, deltok han i det musikkorps som fantes på Hunsfos og dessuten i Vennesla Frilynde Ungdomslags blandetkor.

Richard Fossheim er aktet og avholdt av alle.

70 år

Pensjonist Hugo Torjusen passerte 70 årsmilepelen 4. september. — Han sluttet i 1956 etter å ha vært ansatt som regnskapsjef ved bedriften. Han er fremdeles i virksomhet som assistent for revisor og er således stadig en fast og velsett gjest på gamle tomter.



65 år

Verkstedarbeider Hans Thorsen blir 65 år 2. november. Han er født i Holt og begynte i mekanikerlære på Nes Jernverk. Senere var han ved Sørlandets Skibsbyggeri på Fevik til han 5/11 1917 kom til Hunsfos. Han innehar Norges Vel's medalje.

Pakker Bernt Berntsen runder 65 års milepelen 31. oktober. Han er f. i Vennesla og arbeidet en tid på Vigeland Brug før han 15. april 1919 tok fatt i kollergangen på Hunsfos. De siste 38 år har han imidlertid vært i pakkingen. I 1945 ble han medlem av styret for Hunsfos Trygdekasse.

— Jeg har tenkt å holde på til jeg blir 68 år, sier Berntsen til «Hunsfosposten». Han er en dyktig og pålitelig arbeidsmann og en hyggelig kar. Sønnen Alf er i pakkeriet.



50 år

Fru Sigrid Egeland er født 21. oktober 1908 og runder følgende 50-års milepelen i denne måned. Hun har vært vaskehjelp ved Hunsfos siden 15. mai 1950.

60 år

Formann i verkstedet Gothard Andersen, fylte 60 år 9/9. Han begynte 8/3 1914 og har så godt som hele tiden vært samme sted. I fjor høst ble han forfremmet til formann. I likhet med sine 2 brødre, Custav og Ivar, har han Norges Vel's medalje.



— Den lange tiden jeg har vært her, må være det beste bevis på at jeg trives, sier Andersen, hvis hobby utenom arbeidet er friluftsliv med jakt og fiske.



Otto Jørgensen Bakken i limkokeriet er født 25/10 1898 og blir således snart 60 år. Hans arbeidsdag ved Hunsfos tok til 5/4 1923.

Han var blant dem som fikk Norges Vels medalje i vinter. Bakken har vært i hollenderiet i 17 år. Han liker seg godt og er ved god helse.

Olaf Larsen i hovleriet blir 60 år 13. novbr. Han er fra Ål i Hallingdal og har forsøkt seg på mange ting — som skogs- og anleggsarbeider samt revefarmer m. m. før han 20. juni 1950 begynte på gården på Hunsfos. Han synes det er en grei arbeidsplass som en kan slå seg til ro på.



50 år

Ruller Thorleif Nordhus fyller 50 år 12. oktober. Han begynte ved Hunsfos 11. januar 1956.

NORDAL



**Ole Thomassen
og hans hustru
Tone, f. 1832,
d. 1909, 77 år
gammel.
Selv ble han
92 år.**

Hvorvidt dreiebenken på Hunsfos har øvd særlig tiltrekning på Nordal-familien, skal vi ikke kunne uttale oss om med sikkerhet. Men faktum er at Nordal-navnet har hatt en tendens til å gå igjen i verkstedet.

*

Den første vi støter på av slekten, bærer riktignok ikke Nordal-navnet. Det er Ole Thomassen som i mange år var sagmester ved Hunsfos. Han ble en gammel mann, var født i 1827 og døde i 1919 i en alder av 92 år. Hans sønn, mekaniker Endre Olsen (Nordal) sto ved dreiebenken i verkstedet i 45 år. Det vil si, benken sto den gangen der

maskin 1 nå er plasert, da det ikke var plass i selve verkstedet.

Han var født 13/1 1856 og døde 15/8 1921, vel 65 år gammel. Endre Olsen begynte ved Hunsfos i juni 1873 og hadde 48 års tjeneste bak seg, da han brått ble revet vekk av lungebetennelse. Han var på arbeid en lørdag, men ble syk og døde allerede tirsdagen etter.

*

Han hadde 4 sønner som trådte i farens fotspor og begynte på Hunsfos. Den eldste var Olav som gikk av med pensjon 19. august i fjor, mens Johan, Sigurd og Helmer stadig er i full aktivitet ved bedriften.

Olav er født 12/5 1885 og var ikke fylt 15 år da han 10/5 1900 gikk i

«Hunsfosposten» fortsetter presentasjonen av kjente familier ved bedriften. Denne gang har vi valgt Nordal, et navn som gjennom en årrekke har hatt sterk tilknytning til fabrikken.

Redaksjonen håper de vi måtte komme til å henvende oss til i denne sak, stiller seg velvillig når det gjelder opplysninger, slik at omtalen blir mest mulig fyllestgjørende og korrekt. Vi takker dem vi hittil har henvendt oss til for elskverdig imøtekommenhet og understreker igjen at vi er takknemlige for tips.

Hunsfos' tjeneste. Som mekaniker ervervet han seg gjennom årene en enestående erfaring og dyktighet. — Han hører til fremste rekke av veteranene og er for sin innsats hedret både med Kongens fortjenstmedalje og Norges Vel's medalje. Olav Nordal var en av stifterne av Hunsfos Arbeiderforening, hvor han er innvotert som æresmedlem.

Hans 3 brødre har også alle Velmedaljen for lang og tro tjeneste. Johan og Sigurd er dreiere, Helmer reparatør. Johan er født 8/9 1895 og begynte 6/6 1921, mens de tilsvarende data for Sigurd er 3/12 1900 og 9/4 1916 som begynnelsesdato. Helmer så dagens lys 9. mai 1905 og var vel 18 år da han tiltrådte første gang 14/5 1923. Brødrene har 3 søstre, Tekla (gift Bakken — mannen er Arthur Bakken på verkstedet), Ragna (Stormo) og Helga (Wiknes). Av disse har Tekla vært ved Hunsfos en tid. Olav Nordal har for tiden en sønn ved fabrikken — Omar — mens sønnen Gunnar som var i verkstedet, sluttet for få år siden og begynte på Wallboardfabrikken. Omar arbeider i blekeriet. Han kom til verden 8/2 1909 og ble ansatt 13/7 1923, så også han har allerede 35 år bak seg. Yngste skudd på stammen er sønnen Erling, født

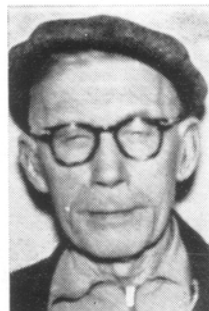
VETERANER som takker av



Ballepakker Kristian Fossheim fratrådte sin tjeneste ved Hunsfos 31. juli d. å. Han er født 5/5 1886 og tok fatt ved Hunsfos allerede 15. mars 1903, bare 16 år gammel. Alt i 1939 fikk han Norges Vel's medalje og i 1953 ble han hedret med H. M. Kongens fortjenstmedalje. Han har også hedersnålen for 40 års medlemskap i fagforeningen, hvor han i mange år var underkasserer.

Fossheim er en aktet mann som satte sitt arbeide høyt.

Vi ønsker ham mange gode år fremover..



Olav Foss er gått over i pensjonistenes rekker. Han er født 25/11 1882 og blir følgelig 76 år i høst. Foss kunne se tilbake på en mer enn 40 år lang »arbeidsdag» ved Hunsfos, da han sluttet 31. juli i år. Han begynte nemlig ved fabrikk den 25. april 1918 etter først å ha vært ved det gamle sagbruket på Vigeland, senere på anlegget ved Hunsfos og en tid også ved Høivolds mek. verksted i Kristiansand. Da han nå sluttet, var han 1. fyrbøter. Han innehar Norges Vel's medalje.

7/6 1939. Han har vært på laboratoriet siden 4/6 1957. En tid var således både bestefar, far og sønn i Hunsfos' tjeneste samtidig, noe som nok må kunne registreres som en sjeldenhet.

Det kan også nevnes at Olavs kone Gurine og Sigurds kone Sol-

veig (f. Halland) har vært ved Hunsfos.

*

Som en ser, har familien foreløpig vært representert i rett nedstigende linje i 5 generasjoner. Litt av en rekord?



Endre Olsen (Nordal) sammen med sin kone Julie og 3 av barna. Til høyre Olav, Sigurd (som druknet da han var 10—11 år) og Tekla, nå gift Bakken.

Om fotball i 38 —

— Forts. fra side 4.

burde slå seg sammen. Da ville de ikke minst kunne bli pengesterke nok til å kunne være med i hovedserien. Klubbpatriotismen må legges på hylla. En storklubb ville ha hele byen bak seg. Dessuten ville en selvsagt ha et atskillig større spillmaterieill å rå over. Slik som det er i dag, slipper tilreisende spillere alt for lett inn på lagene. Gjesteopp-treden ødelegger bare i det lange løp. En må bygge på egne rekrutter. Innsetting av «fremmede» må i alle fall ikke skje til fortrenghet for lovende emner i egen klubb.

Men Sørlandsfotballen blir vel stående i stampe så lenge det aldri blir trent regelmessig og spillerne ikke er villige til å underkaste seg den treningsdisiplin som må til for å nå frem i første rekke. Det er ikke nok å møte opp to ganger i uken og spille kamper hver helg. Hver enkelt må trene utenom på det han ikke mestrer. Og det er en betingelse at kondisjonen er i orden. Men det ser ut til å være vanskelig å få gutta med på noe slikt her nede. Kan hende henger det sammen med det sørlandske lynne. Det er kanskje ikke eksplosivt nok for fotball? — lurer Birger Fjelstad på, og berører et punkt som han nok ikke er alene om å ha sin mening om.

Fest på Hunsfosheimen

med utdeling av Forbundsnaaler og medaljer



De hedrede fotografert under festen på «Hunsfosheimen». Foran Karen Pålsson og Ingulf Reinhardtsen med Forbundets representant, Sigurd Marcussen, mellom seg.

Søndag 21/9 arrangerte Hunsfos Arbeiderforening fest på Hunsfosheimen der 20 av medlemmene fikk forbundsnaalen for 40 års medlemskap. Ingulf Reinhardtsen og Karen Pålsson fikk diplom for 20 års tillitsverv.

Kassereren i N.P.F. Sigurd Marcussen var til stede.

Ved det deilige middagsbordet ønsket viseformannen velkommen til festen. Han beklaget at formannen var forhindret fra å komme. Marcussen holdt en vakker tale, hvor han begynte med da Marcus Thrane sammen med 20 av sine kamerater stiftet bevegelsen. I dag er det virkelig blitt en stor bevegelse.

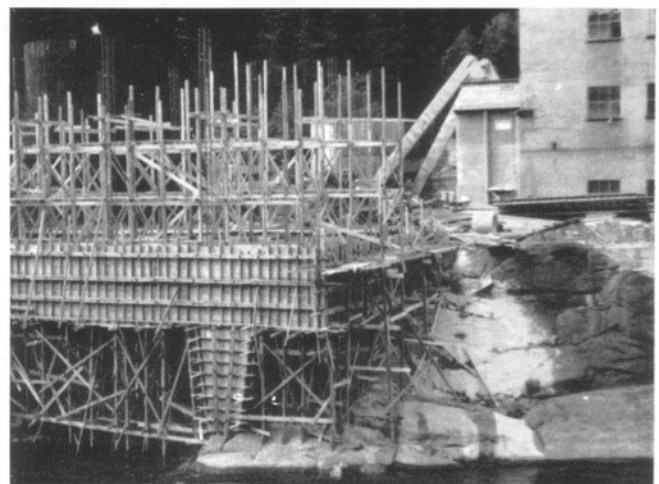
Ved kaffebordet i peisestua foretok Marcussen utdelingen av 40 års merket og diplomene. Han takket hver enkelt for innsatsen og han roste Karen Pålsson for sin store innsats. Det er sjelden en kvinne får diplom for 20 års tillitsverv, sa han.

Viseform. uttalte sin og styrets

takk til de som i mange år hadde sluttet opp om organisasjonen. Han uttalte også håpet om at de unge ville ofre mer for arbeiderbevegelsen.

Otto Arstad takket på vegne av jublantene forbundsstyret og styret i Hunsfos Arbeiderforening for naalen og festen. Han gratulerte K. Pålsson og I. Reinhardtsen med diplomene. Arstad oppfordret de unge til å slutte opp om foreningen.

Det nye valesliperiet som er under bygging og regnes å være ferdig en gang på nyåret. Her skal det installeres en ny valesliper-maskin.



son og I. Reinhardtsen med diplomene. Arstad oppfordret de unge til å slutte opp om foreningen.

Reinhardtsen takket for diplommet. Han var glad for å få være sammen med veteraner som hadde stått i Hunsfos Arbeiderforening en menneskealder. K. Pålsson nevnte i sin takketale at tidene hadde forandret seg siden hun begynte på Hunsfos. Hun sa blant annet at 17. mai måtte man spørre formannen om å få lov å gå opp på tunnelen og se barettoget. I dag har vi fri hele dagen med full betaling. Hun gratulerte de som hadde fått forbundsnaalen og takket for godt samarbeid i foreningen og styret.

De som fikk medaljer var:

Arthur Neslebo.
Rolf Birkeland.
Nils Lislevand.
John E. Lund.
Martin Askedal.
Otto Arstad.
Gustav Langevold.
Ole Mangseth.
Anders Jortveit.
Olav Gundersen.
Olav Foss.
Gunnar Grundetjern.
Bernhard Neset.
Torbjørn Olsen.
Martin Enersen.
Martin Ellingsen.
Magne Winger.
Erling Lund.
Olav Almedal.
Karl Adolf Johansen.

Disse har hatt tillitsverv i 20 år sammenhengende:

Ingulf Reinhardtsen.
Karen Pålsson.

Ref.

Froskemennene gjør nytte for seg

Været og temperaturen i sommer har neppe fristet noen til å drive noe utstrakt badeliv. Men froskemennene ved Hunsfos har ikke latt seg skremme av den grunn. De har kombinert treningsturer i Otras kalde vann med utførelse av oppdrag og således vist at de kan være til stor nytte for bedriften. Blant annet har de vært nede i elven utenfor kraftstasjonen og plukket opp gamle turbinrør og jernplater og diverse annet som delvis har bidratt til å hindre vannstrømningen. Elvebunnen er i sommer blitt skrapet med en slepeskrape, og når folkene som drev dette arbeidet, mistet skrapen, ble det sendt bud på froskemennene som stod til tjeneste og ordnet opp i sakene. Froskemennene får stadig nye oppgaver og løser dem på en måte som viser at fabrikkens er svært godt tjent med å ha noen som er opplært til å utføre froskemannsoppdrag i påkomne tilfeller.



Froskemann Grundetjern rede til en undervannstur.

Oskar Endresen og Rasmus Johansen poserer for fotografen.



Kaffetørsten i orden —

— Forts. fra side 5.

langt på kveld. Det ble sørget for underholdning av Ole Grundetjern, som holdt gjettekonskurransse, og Arnhild Gundersen, som sang og spilte så det var en fryd.

Da det led på kvelden, begynte myggen å bli så plagsom at den jaget gjestene innendørs, men da var det også tid for aftenmat. Denne ble inntatt med god appetitt, og så var det tid for retretten.

Vi hadde inntrykk av at gjestene i år koset seg som aldri før, og vi vil gjerne her gi en kompliment til arrangørene for det store og gode arbeid som var nedlagt for å få alt til å klaffe, og for å gjøre det så hyggelig som mulig for gjestene.

— Kan du skjønne at så mange har råd til å kjøre rundt i egne biler?

— Det er ikke så rart. Hverken på trikken eller bussen får en jo kjøre på kreditt.

Kristian Hodnemyr (med ryggen til) og **Gunnar Grundetjern** ifører seg froskemannsutstyret, mens **Hjelm Johansen** gir sine ordre.



AMERIKANERNE HAR GRUNN TIL Å SKRYTE

Men dollaren vokser ikke på trær

Gustav Johansen om begivenhetsrik Amerika-reise

Det er ikke alle forundt å kunne foreta en Amerika-reise. Gustav Johansen har vært en av de heldige. Nå er han vel hjemme og i full jobb på Hunsfos igjen etter en ca. 3 måneders opplevelsersrik tur til «God's own country».

«Hunsfosposten» har fått ham til å fortelle litt fra Amerikaoppholdet og får vite at han sammen med sin kone dro med «Stavangerfjord» 12. april og vendte hjem med samme båt 22. juli. Reisen gikk fint begge veier, bortsett fra at fru Johansen var sjøsyk halvannen dag og Johansen selv måtte ofre en middag til krabbene på veien bortover.

— Hvor i USA var dere?

— Chicago, en flott by. Men merkelig nok er det mer trafikkalarm her i Venesla enn i millionbyen. Men så er de også kvitt knallertene «over there». Men en kom ut for mye rart, og kollisjoner inntraff det fullt av hver eneste dag.

— Besøkte du noen bedrifter med tilknytning til papirindustrien?

— Jeg ble invitert til Beloit maskinfabrikker som i år feirer 100 års jubileum. Det er den fabriken som leverte 5-eren hos oss. Jeg hadde med hilsen fra Knobel junior til ingeniørene og traff jamen

igjen folk som var med på igangkjøringen av 5-eren, således franskmannen Bertrand som er president for salgsavdelingen. Jo, det var ikke måte på mottakelse jeg fikk der. Beloit ligger i Wisconsin på grensen til Chicago. De kostet på meg flytur og jeg var helt oppe til Minneapolis. Først var jeg der i to døgn — så ringte de til meg og ba meg opp igjen, så i alt var jeg der i 4 døgn. En tolk fulgte meg hele tiden, og det ble stilt bil til disposisjon. Beloit bekostet alt sammen, så der kan en snakke om service. Maken kommer jeg vel ikke til å oppleve. Beloit er ingen småbedrift akkurat. Ikke mindre enn 2500 mann er beskjeftiget der. Jeg besøkte også en papirfabrikk i Wisconsin. Den hadde 8 maskiner og kjørte 90 tonn i døgnet på den ene. Men de laget ikke penere papir enn oss.

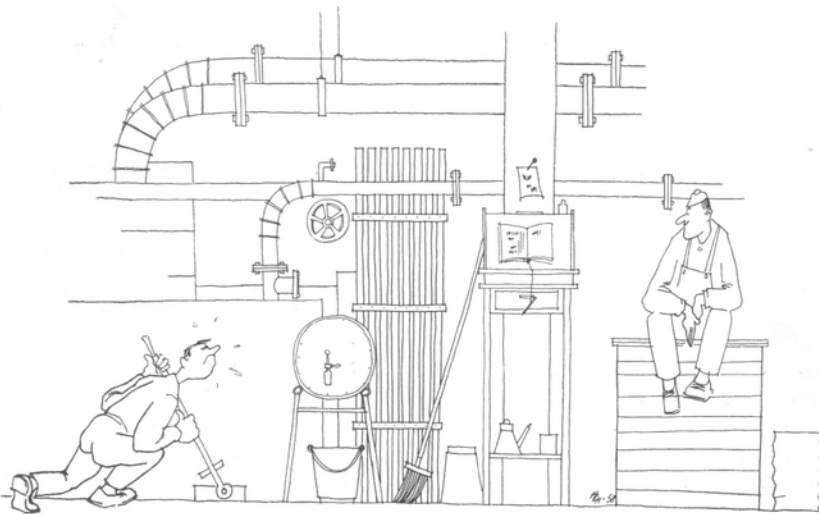
— Du likte deg?

— Amerikanerne er voldsomt gjestfrie, fikk jeg inntrykk av, og jeg kunne godt tenke meg å slå meg ned der. Men en må slite for pengene, de vokser nok ikke på trær som kanskje enkelte tror. Og det var så vidt jeg kunne bedømme større forskjell sosialt sett enn her hjemme. Den papirfabrikken jeg så,



syntes jeg ikke var så bra som Hunsfos. Men de arbeidet hardere, så dollaren henger høyt. I enkelte henseende har vi det nok bedre, for eksempel når det gjelder trygder. I USA må hver og en stole på seg selv i langt større grad enn vi. Det er ikke den samme hjelpen å få, enhver må stort sett klare seg selv. Nei, vi har mange sosiale goder her til lands som amerikanerne ikke har. Men skandinavene klarte seg oyensynlig bra og en kunne på lang avstand se at de var nordboer. De skilte seg ut. Jeg traff mange nordmenn, både fra Venesla, Kristiansand og hjembyen Fredrikstad. Så jeg ble rent overøst med hilsener til slekt og venner. — Reisen kostet oss riktignok mange tusen, men det var pengene verd. Jeg opplevde å se mye som jeg faktisk ikke har trodd var tilfelle. Det heter at de hjemvendte norsk-amerikanerne lyver og skryter om forholdene i De forente stater. Men det meste holder nok stikk. Og de har faktisk litt av hvert å skryte av. Det har jeg nå med selvsyn kunnet konstatere, sier Johansen til slutt.

Martin Pettersen, Schøpp og Skjenneberg deltok i dagene 25—29. august i Nordiske Cellulose og Papiringeniørers kongress i Danmark. Ca. 200 fra Norge var med. Programmet var svært, med foredrag, ekskursjoner til fabrikker og banketter. Disse kongressene ambulerer mellom Finnland, Sverige, Danmark og Norge.



Daglig liv i hollenderiet.

BESØK HOS *Selbygger*



Sigurd Gundersen vet hvordan han vil ha det



Å bygge hus er ingen liketil sak i dagens Norge. Det krever ikke minst pågangsmot og betydelig egeninnsats, og det ligger mange liter svette og uendelig strev bak mange av de vakre hjemmene som er reist i Vennesla i etterkrigsårene.

En rekke Hunsfosarbeidere er blant dem som har tatt verk-tøyet i egen hånd for å bygge seg hus. Av de 2—300 selvbyggerne det kan dreie seg om, plukker vi rent tilfeldig ut Sigurd Gundersen, som på grunn av den vanskelige bolig-situasjonen forlengst er flyttet inn i sitt ennå noe uferdige hjem.

«Høgtun», som han har døpt hu-set, pranger høyt og fritt og ligger vakkert til på Vardeheia. Da han tok til for et par år siden, ble bygget kalkulert til 50,000 kr. Han grov ut tomta selv, planerte og støpte halve grunnmuren og benyttet for øvrig ferdige blokker. En byggmes-ter tok seg av reisverket og i april i år var han omsider kommet så langt at familien kunne flytte inn. Selv om det ennå vil ta lang tid å fullføre de gjenstående arbeider, må man bli imponert over det Gundersen hittil har utført.

— Men det har kostet meg mye slit og strev, sier han. All min fritid er gått med, så det ligger noen arbeidstimer bak. Når det gjelder innredningen, så skjer den stort sett etter mitt eget hode. Jeg har selv-sagt hatt en skisse å gå etter.

En fransk visitt i det Gundersen-ske hjem viser at byggherren har god smak og sans for effektfulle detaljer. Sigurd Gundersen vet nok hvordan han vil ha det og får det nokså også til takket være sitt nevenyttige talent, om en kan uttrykke det slik. Første etasje skal inneholde



Øverst skuer Sigurd Gundersen opp mot verket. T. v. er familien samlet i en kosekrok. Fru Rigmor med yngstebarnet, 1½ år gamle Marlyn på fanget, mens 5 år gamle Roald sitter hos pappa og beundrer hans gipsarbeid. — Maleriet på veggen er også Sigurd Gundersen mann for.

3 soverom, husholdningskjeller, vedkjeller og vaskekjeller. Ovenpå er det entré, klosett, bad, et midlertidig soverom, kjøkken, dagligstue og en stor stue på 28—29 kvadratmeter med koselig kamin. Tilsammen vil det gi en leilighet på ca. 140 kvadratmeter. Utenfor stuen blir det stor veranda nesten langs hele hu-set. Den store stuen er det meningen å få ferdig til jul. I kjelleren skal det støpes golv. Over huset er et ganske stort tørkeloft, som man kommer opp på gjennom en luke med en smart stigeanretning. Men det er ikke bare i selve huset Gundersen har hatt mye å gjøre. Han har også satt opp murer og utrettet atskillig på selve tomta som en gang i tiden skal omskapes til en vakker hage.

— Men det er på samme tid moro å arbeide med, for det er jo ens eget, sier Gundersen, som under byggearbeidet lar skaper-trangen og fantasien få fritt spillerom, noe som gir seg utslag i vakre farger og smakfulle detaljer.

— Og husleien?

— Vi regner vel 100 kr. måneden, sekunderer fru Rigmor Gundersen, som på husmorens vis gleder seg over et praktisk kjøkken og ser frem til den dagen, da siste hånd på hele verket er lagt.

Hørt på Hunsfos

Været i sommer var jo ikke særlig mye å skryte av. Fler enn en fikk ferien ødelagt av dårlig vær med regn fra morgen til kveld. En av bedriftens folk var visst særlig ille ute, for han kommenterte været slik, da han ble spurt om hvordan han hadde hatt det i ferien:

— Om æ va' heldig med været. Det kan du lide på. Sola va' oppe i ein time i løpet av 14 dager. Og da lå æ og sov mid-dag !!!»

TYTTEBÆRTUR

i Hunsfos-regi

Dagsrekord: 50 liter på en mann

Søndag 7. september arrangerte Hunsfos Fabrikker tyttebærtur for dem som er ansatt ved bedriften. Turen ble bekjentgjort ved oppslag rundt om, så de som hadde anledning til å være med, kunne tegne seg på i vakten. Av ca. 800 ansatte, meldte det seg 36 interesserte. Avgang med rutebilen var fastsatt til klokken 8 søndag morgen. Av de 36 som hadde tegnet seg, møtte 15 stykker. Det ble bestemt at turen skulle gå til Risdal. Turen var fin opp igjennom, og vi kjørte et stykke forbi Risdal mot Skjeggedal. — Klokken var nærmere 10 da vi var fremme.

Risdalskogene har alltid vært kjent for sitt flotte bærterreng, og jeg skal si vi ikke ble skuffet. Her var det bare å komme seg ut av bilen og begynne å plukke. Bakkene var helt røde av tyttebær, så her behøvde ingen å lete etter bærene.

Avgangen fra Risdal var fastsatt til klokken 17, men ut på ettermiddagen begynte det å regne, så vi begynte å trekke oss tilbake til bilen tidligere enn beregnet. Da undertegnede og datter kom ned, var

de fleste kommet på plass i bilen. Bare to stykker lot vente på seg en stund. Det var Wilhelm Beurling og Sigurd Jortveit. Beurling kom først tilbake av de to. Han var helt fulllastet med bær, over 50 liter hadde han plukket. Jortveit hadde vanskelig for å forlate tyttebærene. Han hadde visstnok tatt seg en lengere middagslur, så han syntes han måtte ta igjen det forsømte.

Det viste seg at alle var fornøyd med resultatet. De som var alene fant fra 20 og oppover til 50 liter. Undertegnede som hadde sin 12 år gamle datter med, plukket 60 liter. Det var også stor tilfredshet med turen i det hele tatt.

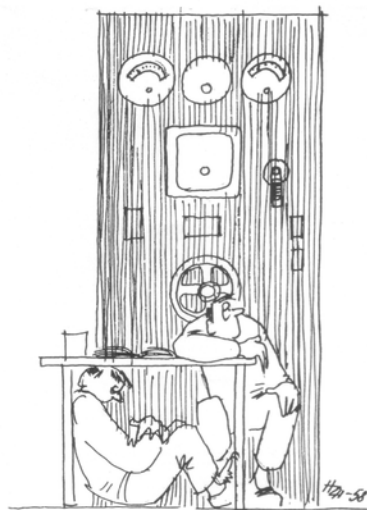
Til slutt vil jeg på samtlig del-takeres vegne takke bedriftsledelsen for at turen kom i stand. Vi håper det kan bli arrangert en slik tur også et annet år. Da kommer sikkert mange flere til å delta.

J. Friberg.

Målscorerstatistikken

I siste nummer ledet Kåre Olsen med 7 mål foran Torkel Øydna («Kokke») 5 og Finn Fredriksen 3.

Stillingen er for såvidt uforandret, men Kåre Olsen har nå øket til 9 mål, mens «Kokke» har plussset på til 7 og Finn Fredriksen har 6 scoringer på samvittigheten.



Dette motiv har tegneren neppe hentet fra Hunsfos?

IDRETT

i gamle dager

Denne gang skal vi ta for oss to sykkeløp.

Vennesla Idrettslag arrangerte sykkeløp søndag 5. august 1917. Der var ikke mange deltakere. Løpet var ca. 11 km langt, og det var lagt fra Vennesla til Samkom og tilbake til Vennesla.

Premieliste:

Kl. 1, over 18 år:

- | | |
|---------------------|------------|
| 1) Haakon Gundersen | 19,36 min. |
| 2) Olav Ranestad | 20,00 « |
| 3) Søren Sørensen | 20,30 « |
| 4) C. Espeland | 20,52 « |

Kl. 2, under 18 år:

- | | |
|----------------|------------|
| 1) Audun Verås | 22,07 min. |
|----------------|------------|

Søndag 20. juli 1919 arrangerte Vennesla Idrettslag atter et sykkeløp. Denne gang deltok bare sju mann i løpet som var ca. 15 km. Startplass var Vennesla kommunelokale, vendepunkt Omdal sag.

Beste mann ble H. Gundersen.

Premieliste:

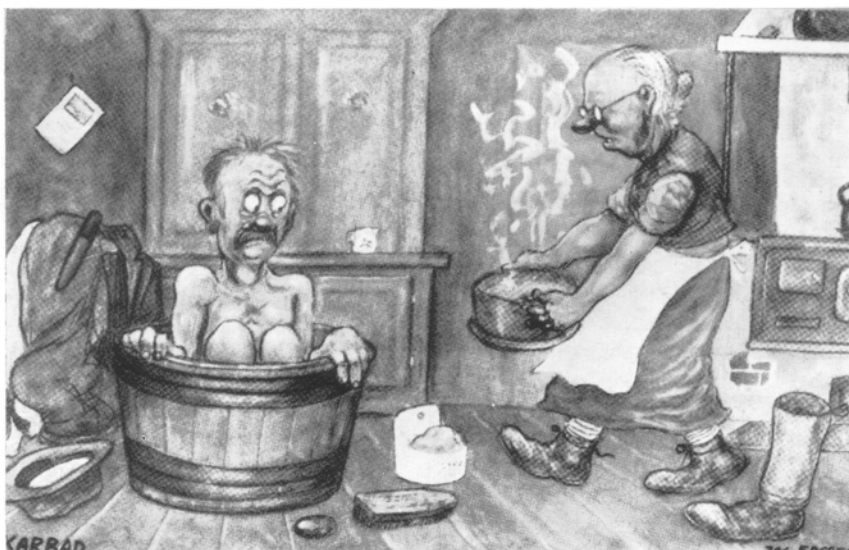
Kl. 1, over 20 år:

- | | |
|---------------------|------------|
| 1) Haakon Gundersen | 25,43 min. |
| 2) Arne Brufjeld | 27,08 « |
| 3) Søren Sørensen | 27,28 « |

Kl. 2, under 20 år:

- | | |
|----------------------|------------|
| 1) Ivar Andersen | 26,30 min. |
| 2) Hermann Ellingsen | 28,34 « |

G. S.



Badeliv i sommer Formedelst dårlig vær foregikk det meste av sommerens badeliv innendørs, cfr. ovenstående illustrasjon. I allfall fortonte det seg slik for Bjarne Norbakk, da han sendte ordrekontoret en hilsen med håp om at det måtte bli bra vær, når han skulle begynne på arbeid igjen. Hans eneste trøst, og det som holdt ham oppe i det elendige ferieværet, var tanken på at de som var igjen på kontoret hadde ekstra mye å gjøre.

LØST OG FAST FRA HUNSFOS



Ny mann på kontoret er Ragnar Tellefsen, 30 år gammel og Oslo-gutt.

Tellefsen kom fra Christiania Bank & Creditkasse, men har tidligere vært ved Greaker Cellulose, hvorfra han har sin vesentligste praksis etter 5½ års virke. Nå ville han tilbake til papirindustrien. Tellefsen er gift. Familien var så heldig straks å få leilighet i Kristiansand.

— Jeg har fått inntrykk av at samarbeidet er godt her på Hunsfos. Det hersker en god tone på kontoret, og her er nok å gjøre, så jeg skal nok trives, sier han til «Hunsfosposten». — Det håper vi inderlig han gjør og benytter samtidig anledningen til å ønske ham velkommen.

*

Kontordame Gerd Hodne skal slutte 15. oktober.

*

Lønningssjef Kvanvig kom forleden i sine gjemmer over en gammel tegning av det store utedoet som gikk opp i flammer lørdag 23. juli 1927, da det oppsto brann på Hunsfos. Av tegningen fremgikk det at

dimensjonene hadde vært ganske anselige med 10 båser på rekke og rad, men det var visst intet savn, da det forsvant. Snarere tvert om. Hvordan vi kan vite branndatoen? Jo, takket være Kvanvig igjen. Som den ordensmann han er, har han oppbevart kalendere fra en årrekke tilbake. På disse har han notert store og små begivenheter som er inntruffet på Hunsfos gjennom årene, også den berømmelige brannen. Og det tok ikke Kvanvig mange minuttene å finne ut det.

*

Lørdag 4. oktober kl. 16.30 skal det arrangeres bedriftsterrengløp fra Vågsbygd skole med Fiskaa Verk som arrangør. Det konkurreres om pokal til beste 3-mannslag. Forhåpentlig stiller Hunsfos så mange deltakere at pokalen føres hjem.

*

Utgravningen i fossen, hvor den nye kraftstasjonen skal bygges, pågår for fullt. Steinmassen som tas ut, brukes til fyllingen for den nye broen over jernbanen ved Kvarstein.

*

Gladys Haugeland begynte som kontordame 15. september. Hun er fra Flekkefjord, hvor hun har vært ansatt ved Lærvarefabrikken. — Det ser bra ut her, så jeg tror nok jeg kommer til å trives, svarer hun på vår forespørsel.



FLOTT TILVEKST TIL «HUNSFOSHEIMEN».

Småhytte nr. 1 som ble skjenket Arbeiderforeningen i jubileumsgave, tar seg bra ut der den ligger på sydspissen av Monstangen. Den er blitt flittig benyttet, siden den ble tatt i bruk, og er en fin tilvekst til feriehjemmet.

Trillebærer.

Trillebærer ser uskyldig ut, men de kan være farlige og er ofte brydsomme å håndtere. Her er noen forslag:

1. Unngå å bruke en trillebær med sprukket eller brukket håndtak, skadet eller slingrende hjul, løse ben eller flisete kanter.
2. Hold aksellagrene godt smurt.
3. Utbalanser all last omhyggelig og legg tyngdepunktet godt forover for å spare løfteanstrengelser.
4. Løft vesentlig med leggmusklene og hold ryggen nesten loddrett.
5. Pass godt på ved trilling av tung last ikke å bli slått av håndtakene om lasten skulle velte.
6. Se etter at trilleplanker er godt understøttet og at de ikke har lett for å forskyve seg eller vippe.
7. Hold øye med utilstrekkelige klaringer og bruk om nødvendig arbeidshansker for å beskytte hendene.
8. Løp aldri med en trillebær. Dette fører til alvorlig snubling og fallskader.
9. La ikke trillebæren stå igjen på et sted hvor den kan velte eller hvor personer eller trafikk kan støte mot den.



HJELP DEN NYANSATTE!



Selvfølgelig! Lær ham å finne fram i bedriften...

... hva skikk og bruk er på stedet.

... hvorledes han skal bli kjent med folk han bør kjenne.

... og vis ham hvorledes han kan utføre arbeidet sitt lettere og tryggere.

Vær slik mot ham som du gjerne ville andre skulle være mot deg om du var nykomlingen.

Spiker kan være farlige!



FJERN DEM

eller

slå dem inn!



Om fisk og fiskelykke

Jakt og fiske er gjennomgangstemaet i svært mange diskusjoner blant Hunsfosfolk — har vi inntrykk av. I allfall er det stor interesse for emnet. Og så vidt vi forstår, kan en rekke av bedriftens folk nesten sies å være eksperter på området, mens annenhver mann enten driver jakt eller fiske til husbruk.

Til vår enquete denne gang har vi derfor valgt emnet fiske, og vi har spurt et skjønnsomt utvalg om hvordan det har vært med fiskelykken i sommer. Vi har vært så taktfulle å unngå å spørre enkelte om hvor stor fisk de har fått, for som en sa, da spørsmålet kom inn på stor fisk: «Æ pleier alltid å legge $\frac{1}{3}$ på vekta, for da blir det riktig, når de trekker fra.»

I samme forbindelse rinner oss i hu historien om presten som ble spurt om det var lovlig å fiske om søndagen.

— Ja, det er ikke synd, svarte presten. — Men lygginga om mandagen, det er synd det.»

Og her følger svarene i tur og orden:

Salve Lindeland:

— Om jeg har fått noe fisk i sommer? Det er bare blitt noen små pinner, det. Det slenger av og til litt fisk i elva i Iveland, men det har vært vanskelig å få 'an på kroken.

Finn Hagen:

— Jeg var en tur i Njardarheim sammen med fire andre i sommer og der fikk vi tilsammen 150 øreter. De var veldig fine, enkelte veide innpå kiloet. Hver ferie drar jeg gjerne en ukes tid på fisketur til Setesdalen. Skal en få skikkelig fisk, må en på heia. Ellers er jeg av gårde og fisker så snart anledningen byr seg. For en tid siden var jeg ute i båt sammen med noen, og vi fikk 40 sei utenfor Bertes. Et ganske pent resultat.

Ludvig Holte:

— Her i gården er det bare fiske i sjøen, og utvalget består i litt av hvert fra makrell, lyr og sei, til torsk, blege og sjøørret, og så ikke å forglemme: krabbe i teinane. Jeg tok en sjøørret på halvannen kilo og i fjor høst en laks på 4.5. Når en er ferdig med dagens slit, er det fint å kunne koble av i båten. Og særlig moro er det når en enkelte ganger faktisk kan få det en vil ha av fisk.

Birger Olsson:

— For meg har det vært en dårlig sommer hva fisk angår. Litt er det da blitt, men ikke noe å skryte av.

— Hvor fisker du?

— Både i sjø og ferskvann, etter som det passer. Best liker jeg aboboren.

— Spiser du all fangsten selv?

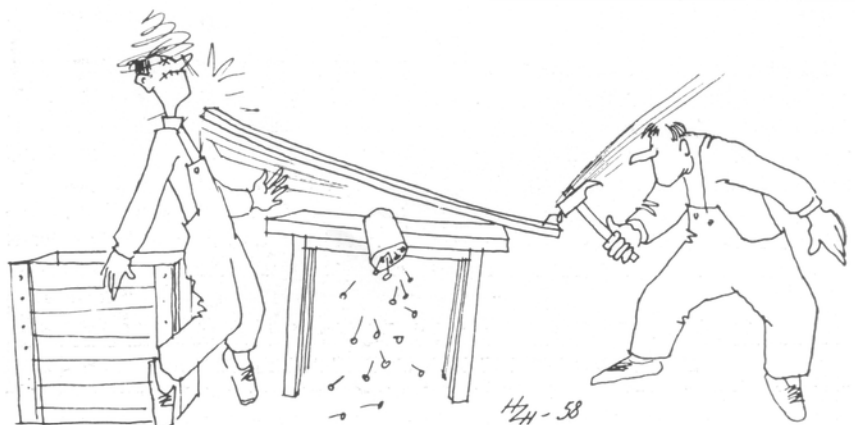
— Nei, jeg har forspist meg på fisk, så jeg liker ikke å få det servert om sommeren. Men likevel er jeg sent og tidlig av gårde for å prøve lykken.

— Den største fisken du har fått?

— Det var en laks på 18 kilo, litt av en rusk. Jeg fikk for øvrig 60 kilo tilsammen den gangen, så det var god fangst.

Asbjørn Grundetjern:

— Det går mest på sei, lyr og makrell. Jeg har motorbåt og fisker bare i sjøen. Det har vært ganske bra med sei og makrell i sommer, og fangstene blir ofte så store at en ikke kan spise opp alt selv.



Han stod så laglig til — — — —

Johan Friberg:

— Jeg var en tur til Hekkfjell i Eiken 3 dager i ferien, og da fikk vi endel på opptil en kilo. Sønnen min som er 14 år, fikk flest. Rundt om her vanker det også endel, både ørret og abbor, men det er jo mindre fisk. Jeg fisker også endel i sjøen, og fikk tidlig en morgen 15 stykker på sluk på Hamresanden.

Normann Voreland:

— Dette er et spørsmål jeg vanskelig kan svare på av den gode grunn at jeg sjelden får noe fisk. Jeg prøver lykken i Ålefjærfjorden av og til og fikk en liten lyr for en tid siden. Men når en regner tap av fiskeredskap, bensin osv. så ble det en dyr middag. Vi regnet ut at den kom på 27.— kr.

Kåre Nordhagen:

— Nei, jeg kan ikke skilte med noen storfangster. Jeg var en tur til Gaukhei og Monsevang i Åseral i ferien, men utbyttet var heller magert. Nordvesten var så ille at vi holdt på å blåse av. Jeg holder meg til flue og sluk i ferskvann og har fått ørret på rundt om ½ kg. Det var i Setesdalen.

Bernhard Olsen:

— Jeg har fått bra med fisk i Ålefjær. Det meste er 70 makrell på en gang. Ellers har jeg fått lyr på opptil 7—8 kg. Største ørreten jeg har fått, var på ca. 1.5 kg. Det gikk flere av de i et vann på Hekkfjell. I ferien var vi av gårde 4 mann og fikk 80 stykker.

Gustav Arstad:

— I år har jeg i grunnen fisket lite. I ferien var jeg riktignok en tur i dalen, men det ble bare en ørret hver tiende time, fant vi ut. Men min bror var dårligere. Han fikk en hver 15. time. I Ålefjærfjorden har vi imidlertid fått endel. Minstegutten Otto — han er 12 år — fikk 37 på boks og slo hele familien.

Torbjørn Jeppestøl:

— Jeg er først den siste tiden blitt grepet av fiske-«dilla», men nå er det til gjengjeld blitt slik at jeg gjerne kan fiske hver dag, bare jeg kan bli med ut. Her forleden fikk jeg en lyr på 75 cm., og en gang tok vi 70 makrell, 2 sei og 1 lyr på halvannen times tid. Jo, fiske er moro, og har noen en båt å selge, er jeg interessert.

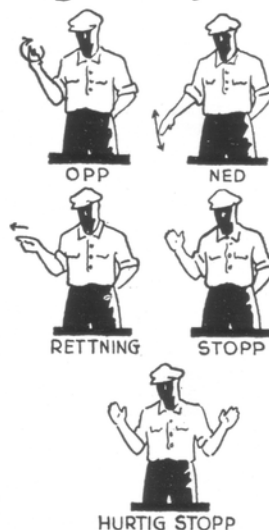
Kåre Johansen:

— Jeg liker å fiske til husbruk og noe blir det da. Vi holder til i Topdalsfjorden og her fikk kona en lyr som målte 84 cm. Men de jeg får, er så svære at de ikke er målbare en gang. — Kunne ikke «Hunsfosposten» med det samme slå et slag for at bedriften hjelper de mange Hunsfos-båteierne til en skikkelig båt plass i Ålefjær. Fikk vi bare litt støtte, er sikkert båteierne villige til å gjøre arbeidet selv. I dag er dette litt av et problem.

En som ønsker å være anonym:

— Om jeg driver fiske. Det blir nå mest etter kvinnfolk det.

Signalskjema



**hindrer misforståelser,
øker sikkerheten.**

Helge Nordhagen:

— Jeg holder meg til fluefiske. I sommer var jeg oppover dalen. Vi lå på Breive, 5 km. inn forbi Hovden. På 3 dager fikk 4 mann omkring 60 ørret, så noen storfangst ble det ikke. De var på godt og vel marka, fine og røde. Nei, jeg har nok til gode å få en ordentlig stor fisk.

Kåre Olsen:

— I sommer fikk jeg så stor fisk at jeg aldri tør prate om det. Hvor vi tok den? Det er rene statshemmeligheter.

Håkon Tranberg:

— Det har vært dårlig i år. Det er for øvrig ikke så mange gangene jeg har kommet av sted. Var en liten tur på heia, men med magert utbytte. Jeg har i det hele tatt ikke kunnet notere meg for noen rekordfisk til dags dato. Men så har jeg ikke holdt på mer enn 3—4 år. Etter min mening er det ingen ting som kommer opp mot fluefiske med stang. I sjøen har jeg fått atskillig. Spesielt er det moro å ta torsken på kastesluk fra land i april—mai. Jeg holder gjerne til på Kalvild, og det har mye å si at en er kjent og vet hvor en kan få fisken i sjøen.



Fin fangst. Disse 11 pene ørretene fikk Finn Hagen ved en anledning. Ikke rart han sørget for å forevige fangsten.

Mange har spurt om hvem som lager de både gode og morsomme tegningene til «Hunsfosposten». Vi skal lette på sløret og rope at tegneren er H. Z. Hirsch, Oslo.



Hunsfos-papir på vei ut i verden.

Ovenstående snapshot tok fotografen forleden på bryggen i Kristiansand, mens man i noen travle timer holdt på å laste papir ombord i Fred. Olsen-båten «Baalbek» som var bestemt for Beirut og Aleksandria.

— Hvorfor giftet du deg egentlig med Amalie?

— Det ble for trist for meg kveld etter kveld å sitte på en restaurant.

— Og nå?

— Kjære venn, nå er det meg en sann fornøyelse.

*

Før alt mulig ble så velorganisert her i verden, tok det seks uker å reise over Atlanteren fra Norge til Amerika. Nå tar det seks måneder å ordne formalia.

Svensk om skotsk:

En kvinnelig svältkonstnar i London hade lyckets fasta i 35 dagar.

— Har hon verkligen inte ätit det minsta på den tiden? frågade en beundrande skotte bland publiken.

— Neij, inte ett dugg, svarade managern.

Då gick han direkt in och friade.

*

— När jeg lyver, sa politikeren, gjør jeg det utelukkende i sannhetens interesse.

Sangkoret tar til med prøvene igjen

Det har vært stille om sangkoret en tid. Men nå skal vi igang for alvor igjen, forkynner korets formann, Gustav Arstad, som opplyser at prøvene tok til fredag 26. september. Problemet med å skaffe dirigent er endelig løst, idet lærer Ottar Ramfjord har sagt seg villig til å fortsette. Det blir prøver hver fredag fremover, og nye medlemmer er hjertelig velkomne. Formannen håper på riktig stor tilslutning og stigende interesse for sangkorets virksomhet.

Taubanen måtte i sommer settes ut av drift for et kortere tidsrom på grunn av en teknisk feil. Heldigvis ble denne oppdaget før noen skade skjedde, stoppordre gitt og reparasjonsarbeider straks satt i gang. En skinne og en del av wiren måtte skiftes ut.

SMÅ SMIL

Det var bridge, Larsen meldte fullstendig vanvittig og hans makker ble så rasende at han slo inn et par tenner på Larsen.

Han meldte sin medspiller for leghemsfornærmelse og saken kom for retten. Larsens kort ved omhandlede melding var tatt med og dommeren fikk seg dem forelagt. Han stirret en stund på dem, så sa han indignert:

Har fornærmede virkelig meldt fem grand på disse kort? Saken er avvist.

*

Hun hadde tatt hunden med på toget. Plutselig oppsto en liten innsjø omkring hunden. Til alt uhell dukket konduktøren opp i det samme og betraktet situasjonen med et bistert blick.

— Kjære konduktør, han har aldri gjort noe slikt før, sa damen sønderknust.

— Hvor gammel er han?

— Tre år.

— Da må jeg si det var på tide, sa konduktøren og trakk seg tilbake.